

Ang Basahon ni Joel ug Ang Laodiceanong Simbahan sa Seventh-day Adventist - Numero Kaluhaan ug Upat

Jeff Pippenger
2026-01-06

Numero Baynte Kuwatro

Gihuman nato ang atong miaging artikulo pinaagi sa paghisgot sa tulo ka magkaparehong linya sa propetikong pagpamatuod nga girepresentahan sa mga kapitulo onse hangtod baynte-dos sa Genesis, ang unang basahon sa Daang Tugon, Mateo ang unang basahon sa Bag-ong Tugon, ug Pinadayag ang katapusang basahon sa Bag-ong Tugon ug sa Biblia. Ang linya sa Genesis nagpaila sa tugon uban kang Abram, ang linya sa Mateo nagpaila sa tugon uban sa Cristohanong iglesia, uban kang Pedro ingon nga simbolo sa sinugdanan ug katapusan sa moderno nga espirituwal nga Israel. Ang mga tunga-tungang bersikulo sa duha ka linya nagpaila sa timri sa Dios; kang Abram, kini mao ang “pagpatuli,” ug kang Pedro kini mao ang pag-ilis sa iyang ngalan. Ang sentrong bersikulo sa linya sa Pinadayag mao ang kapitulo disi-siyete, bersikulo dose.

Ug ang napulo ka mga sungay nga imong nakita mao ang napulo ka mga hari, nga wala pa makadawat ug gingharian hangtod karon; apan makadawat sila ug gahum ingon nga mga hari sulod sa usa ka takna uban sa mapintas nga mananap. Pinadayag 17:12.

Ang Genesis ug Mateo nagaila sa kaminyoon sa Pagka-Dios uban sa katawhan, ug ang Pinadayag nagaila sa kaminyoon sa mananap ug sa dragon sa balaod sa Domingo. Kining tulo ka mga linya nagtudlo ngadto sa balaod sa Domingo diin ang usa ka hut-ong nagapadayag sa timaan sa mananap ug ang lain sa patik sa Dios. Ang hulad nga peke sa mananap ug sa dragon diha sa bersikulo dose mao ang paghisgot sa omega sa torre ni Nimrod sa Genesis onse. Didto ang relihiyon sa peke nga tugon mitagbo sa iyang paghukom, ug sa Pinadayag disisiyete ang bigaon—nga mao ang dakong Babilonia—ginahukman. Si Nimrod mao ang alpha ngadto sa omega sa Vatican, ug tungod niini ang kapapahan mao ang dakong Babilonia, ang omega ngadto sa Babel ni Nimrod nga maoy alpha.

Ang angay timan-an niining tulo ka tunga nga mga bersikulo mao nga ang pagpamatuod nga anaa sa matag tunga nga punto sa linya sa pagkatinuod mao ang tulo ka mga bersikulo.

Mao kini ang akong tugon, nga inyong pagabantayan, tali kanako ug kaninyo ug sa imong kaliwat sa ulahi mo; Ang matag batang lalaki sa taliwala ninyo pagatulion. Ug tulion ninyo ang unod sa inyong yamis; ug kini mahimong timaan sa tugon tali kanako ug kaninyo. Ug ang may walo ka adlaw ang panuigon pagatulion sa taliwala ninyo, ang matag batang lalaki sa inyong mga kaliwatan, ang natawo sa sulod sa panimalay, o napalit pinaagi sa salapi gikan sa bisan kinsang lumalangyaw, nga dili sa imong kaliwat. Genesis 17:10–12.

Ug si Jesus mitubag ug miingon kaniya, Bulahan ikaw, Simon Barjona; kay dili unod ug dugo ang nagpadayag niini kanimo, kondili ang akong Amahan nga anaa sa langit. Ug ako usab

magaingon kanimo, Nga ikaw mao si Pedro, ug sa ibabaw niining bato pagatukoron ko ang akong iglesia; ug ang mga ganghaan sa impiyerno dili makadaug batok niini. Ug ihatag ko kanimo ang mga yawe sa gingharian sa langit; ug bisan unsa ang imong gapuson dinhi sa yuta pagagapuson sa langit; ug bisan unsa ang imong buhian dinhi sa yuta pagabuhian sa langit. Mateo 16:17–19.

Ug ang mapintas nga mananap nga kaniadto didto, ug karon wala na, siya mao ang ikawalo, ug gikan sa pito, ug moadto sa kalaglagan. Ug ang napulo ka sungay nga imong nakita mao ang napulo ka mga hari, nga wala pa makadawat ug gingharian hangtod karon; apan makadawat sila ug pagbulot-an ingon nga mga hari sulod sa usa ka takna uban sa mapintas nga mananap. Kini sila may usa ka hunahuna, ug ilang ihatag ang ilang gahum ug kusog ngadto sa mapintas nga mananap. Pinadayag 17:11–13.

Ang sugilanon sa peke nga pakigsaad nga girepresentahan sa mga tisa ug argamasa ni Nimrod, ug sa iyang peke nga sistema sa iglesia ug estado, nga girepresentahan sa tore ug sa siyudad, nagtimaan sa peke nga sistema sa larawan sa mananap nga girepresentahan diha sa omega sa sugilanon ni Nimrod. Tulo ka mga linya, uban sa tulo ka sentrong mga punto sa tulo ka mga bersikulo, nga tanan nagpamatuod sa pakigsaad sa kinabuhi ug sa pakigsaad sa kamatayon. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang matuod nga ikawalo nga gikan sa pito, ug ang kapapahan yano lamang nga peke. Ang hut-ong ni Nimrod adunay panaghiusa sa hunahuna sa ilang kaminyoon, usa ka peke sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga nahiusa uban sa hunahuna ni Cristo. Ang peke nga mananap nga “kaniadto, ug wala na,” usa ka peke ni Cristo nga mao ang kaniadto, ug mao karon, ug moabot pa. Diha sa bersikulo otso ang bug-os nga pagpahayag sa peke nga girepresentahan sa kapapahan gipahayag.

Ang mapintas nga mananap nga imong nakita kaniadto mao, ug karon wala na; ug motungas gikan sa kahiladman nga walay kinutoban, ug moadto sa kalaglagan: ug ang mga nagpuyo sa yuta manghibulong, nga ang ilang mga ngalan wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan, sa dihang ilang makita ang mapintas nga mananap nga kaniadto mao, ug karon wala na, ug bisan pa niana anaa gihapon. Pinadayag 17:8.

Si Jesus mao Siya nga kaniadto mao, ug karon mao, ug moabot pa, ug ang kapapahan, ang ikawalo nga iya sa pito, mao ang mananap nga “kaniadto mao, ug karon wala, ug bisan pa niana mao.” Ang “usa ka takna” nga girepresentahan sa kaminyoon sa dragon ug sa mananap mao ang kasaysayan sukad sa balaod sa Domingo, diin ang usa ka gatus ka libo nga girepresentahan nila ni Pedro ug ni Abram mosaka ngadto sa langit ingon nga usa ka bandila, sa mismong panahon nga ang kapapahan mosaka.

Nangita kami sa paghisgot sa basahon ni Joel gikan sa panglantaw nga si Pedro, sa Pentecostes, nagpaila sa iyang mensaheng Pentecostal ingon nga katumanan ni Joel. Sa tulo ka linya sa tugon nga tagpulo ug duha ka kapitulo matag usa, ang tunga-tungang tulo ka bersikulo sa matag linya naghisgot sa samang kasaysayan, ug si Pedro girepresentahan niana nga kasaysayan ingon nga uban kang Jesus didto sa Caesarea Philippi, nga mao ang Panium, nga mao usab ang dapit diin ang kalibutan karon anaa na sa hapit nga pag-atubang. Sa Panium, si Pedro atua usab sa Jerusalem sa pagbubo sa Pentecostes. Ang tulo ka linya sa tagpulo ug duha ka kapitulo nagtagbo sa Panium ug

sa Pentecostes sa dihang ang selyo sa Dios ipatandog ibabaw sa pangasaw-onon ni Cristo ug ang marka sa mapintas nga mananap ipatandog ibabaw sa pangasaw-onon ni Satanas. Ang basahon ni Joel nagaila sa tawag sa pagpukaw diha sa sambingay sa napulo ka ulay, sa dihang ang iglesia sa Laodicea nga Seventh-day Adventist mahigmata ngadto sa kamatuoran nga sila nangawala.

Ang basahon ni Joel nahimutang sulod sa konteksto sa upat ka kaliwatan.

Ang pulong ni Jehova nga miabut kang Joel, anak ni Pethuel.

Pamatia kini, kamong mga tigulang nga lalaki, ug patalinghugi, kamong tanan nga mga lumolupyo sa yuta.

Nahitabo ba kini sa inyong mga adlaw, o bisan sa mga adlaw sa inyong mga amahan? Isugilon ninyo kini sa inyong mga anak, ug pasugilon ang inyong mga anak sa ilang mga anak, ug ang ilang mga anak sa laing kaliwatan. Ang nahibilin sa ulod nga magdudutdot sa dahon gikaon sa dulon; ug ang nahibilin sa dulon gikaon sa ulod nga magakutkot; ug ang nahibilin sa ulod nga magakutkot gikaon sa hantatawo. Joel 1:1–4.

Ang “tigulang nga mga lalaki” mao ang mga pangulo sa iglesia sa Laodiceanong Ikapitong-adlaw nga Adventista sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang pagtimri matuman sa panahon sa pagbubo sa Balaang Espiritu. Ang “tigulang nga mga lalaki” gihulagway ni Ezekiel ingon nga “ang mga karaang lalaki.”

Unya siya miingon kanako, Anak sa tawo, nakita mo ba ang gibuhay sa mga anciano sa balay sa Israel diha sa kangitngit, ang tagsatagsa ka tawo sulod sa mga lawak sa iyang mga larawan? kay nagaingon sila, Ang Ginoo wala makakita kanato; gibiyaan sa Ginoo ang yuta. Ezekiel 8:12.

Ang pagdasig tin-aw nga nagpakita nga ang pagtimri diha sa ikasiyam nga kapitulo sa Ezekiel mao ra ang maong pagtimri sa ikapitong kapitulo sa Pinadayag. Tin-aw usab nga ang “mga tigulang nga lalaki” sa upat ka nagasamot nga mga dulumtanan sa ikawalong kapitulo girepresentahan sa gidaghanon nga 25. Kining baynte singko ka “mga tigulang nga lalaki,” nga unta mao ang mga magbalantay sa panon sa Dios, mao ang mga lalaking nangyukbo ngadto sa adlaw. Sila mao ang unang pagahukman. Diha sa konteksto sa balaang puloy-anan nga ilang gitalikdan, sila nagarepresentar sa duha ka hugna sa napulog-duha ka mga sacerdote ug sa labawng sacerdote. Sa balaod sa Domingo, sila nangyukbo ngadto sa adlaw ug modawat sa timaan sa mapintas nga mananap, nga nagasaad sa ilang pag-uyon sa dragon, sa mapintas nga mananap, ug sa mini nga manalagna. Ang 25 gipakita nang daan pinaagi sa 250 sa pagsukol ni Korah, Dathan, ug Abiram, nga nagarepresentar sa tulo ka pilo nga panaghiusa nga giapilan sa 250 ka mga lalaki nga nagahalad ug incienso. Ang tulo ka pangulong pasimuno sa apostasya nangamatay sa dihang gibuka sa yuta ang iyang baba ug gilamoy sila.

Ug si Moises miingon, Pinaagi niini maila ninyo nga ang Ginoo mao ang nagpadala kanako sa pagbuhay niining tanan nga mga buhat; kay wala ko kini buhata sumala sa akong kaugalingong hunahuna. Kon kining mga tawhana mamatay sa komon nga kamatayon sa tanang tawo, o kon sila silotan sumala sa silot sa tanang tawo; nan ang Ginoo wala magpadala kanako. Apan kon

ang Ginoo magbuhay ug bag-ong butang, ug ang yuta moabli sa iyang baba, ug molamoy kanila uban sa tanan nga ila, ug sila manglugsong nga buhi ngadto sa lungag; nan masabtan ninyo nga kining mga tawhana nanaghagit sa Ginoo.

Ug nahitabo, sa diha nga nahuman siya sa pagsulti niining tanan nga mga pulong, nga ang yuta nga diha sa ilalom nila nabuka sa tunga: Ug ang yuta mibuka sa iyang baba, ug gilamoy sila, ug ang ilang mga balay, ug ang tanang mga tawo nga sakop ni Korah, ug ang tanan nilang mga kabtangan. Sila, ug ang tanan nga sakop nila, nangadto nga buhi ngadto sa lubnganan, ug ang yuta mitak-um ibabaw kanila: ug nangahanaw sila gikan sa taliwala sa katilingban.

Ug ang tibook Israel nga diha sa ilang palibot mikalagiw tungod sa ilang singgit; kay sila miingon, Tingali ug lamyon usab kita sa yuta. Ug migula ang kalayo gikan sa Ginoo, ug gilamoy ang duruha ka gatus ug kalim-an ka tawo nga nanaghalad ug incienso. Numeros 16:28–35.

Ang rebelyon sa 1888 gitipoan pinaagi sa rebelyon ni Coré, Datan, Abiram, ug sa 250 ka mga lalaki nga naghalad ug incienso. Ang 250 ka mga lalaki nakig-alyansa sa usa ka tulo-ka-bahin nga konfederasyon nga moabot sa balaod sa Domingo sa dihang ang Tinipong Bansa sa Amerika, ang mananap sa yuta, moabli sa iyang baba ug mosulti ingon nga dragon. Nianang taknaa, ang ulahing ulan igabubo nga walay sukod, maingon gayud sa 250 ka mga lalaki nga naghalad ug incienso nga gilaglag pinaagi sa kalayo nga mikunsad gikan sa langit. Ang 250 ka mga lalaki nagrepresentar sa usa ka mini nga sistemang relihiyoso nga pagalaglagon sa panahon sa pagbubo sa ulahing ulan diha sa balaod sa Domingo. Ang pag-abli sa yuta batok kang Coré ug sa iyang mga kauban mao ang linog sa Pinadayag onse, nga nagtimaan sa Tinipong Bansa sa Amerika nga nag-abli sa iyang baba ug nagsulti ingon nga dragon. Sa dihang mikunsad ang kalayo gikan sa langit ibabaw sa 250, kini naggitipo sa kalayo ni Elias didto sa Bukid Carmel, sa dihang gipamatay kadtong mini nga mga propeta. Ang kalayo ni Elias didto sa Bukid Carmel nagkauyon sa balaod sa Domingo, busa ang kalayo ibabaw sa 250 ka mga lalaki mao ang kalayo sa balaod sa Domingo sa ulahing ulan.

Ang sipi sa Mga Numero nga naghisgot sa pagrebelde ni Kora, sa paagi sa pagpanagna nahiuyon sa pagrebelde batok sa mensahe mahitungod sa Yutang Saad, ingon sa gipresentar nila ni Josue ug Caleb. Kana nga pagrebelde nagrepresentar sa biblikanhong “adlaw sa paghagit.” Ang sipi mahitungod sa pagrebelde ni Kora nagaingon, “masabtan ninyo nga kining mga tawhana naghagit sa Ginoo.”

Ang masinabuton mao ang nakasabot, ug ang masinabuton kinahanglan makasabot nga ang kasaysayan sa pagrebelde ni Coré, ipatong sa pagrebelde batok sa mensahe ni Josué mahitungod sa Yutang Saad. Kana nga pagrebelde nahitabo didto sa Cades, ug ang Cades ingon man ang pagrebelde ni Coré mao ang pagrebelde sa Seventh-day Adventism sa balaod sa Domingo. Si Coré ug ang 250 ka mga lalaki nga naghalad ug incienso, naglarawan sa 25 ka mga lalaki nga misimba sa adlaw diha sa Ezekiel 8. Ang karaang mga lalaki diha sa Ezekiel otso nagrepresentar sa ikaupat sa upat ka nagkakusog nga mga dulumtanan, nga ginahimo sa Jerusalem, ang simbolo sa iglesia sa Dios.

Ang unang dulumtanan mao ang larawan sa pangabugho, ang ikaduha mao ang tinagong mga lawak, ang ikatulo mao ang paghilak alang kang Tammuz, ug unya ang 25 ka mga tawo moyukbo sa adlaw. Dayon ang kapitulo 9 nagaila niadtong mga nagapanghupaw ug nagahilak tungod sa mga dulumtanan nga gihulagway sa kapitulo 8. Kadtong mga nagapanghupaw ug nagahilak gitimrihan sa manulonda nga misaka gikan sa sidlakan. Ang manulonda maoy usa ka sinugo, ug nagrepresentar sa usa ka mensahe.

Ang mensahe sa pagpatik gikan sa silangan mao ang mensahe sa hangin sa sidlakan, nga mao ang mensahe sa Islam. Sa dihang ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mapatik-an na, ang mga manlalaglag nga mga manulonda magsugod sa ilang buluhaton, sa tukmang dapit diin ang gawasnong linya sa tagna nagtudlo nga “ang nasudnong pagbiya sa pagtoo sundan sa nasudnong pagkalaglag.” Sa dili pa matuman ang hukom ibabaw niadtong girepresentahan ni Korah, ang mga rebelde pagadad-on sa gawas sa Jerusalem. Ang mga dautan pagakuhaon gikan sa Jerusalem, kay dili ang mga matarung ang mokalagiw gikan sa Jerusalem.

Ug labut pa, gibayaw ako sa Espiritu, ug gidala ako ngadto sa ganghaan sa sidlakan sa balay sa Ginoo, nga nagaatubang ngadto sa sidlakan; ug ania karon, diha sa pultahan sa ganghaan may kaluhaan ug lima ka tawo; sa ilang taliwala nakita ko si Jaazaniah nga anak ni Azur, ug si Pelatias nga anak ni Benaia, mga principe sa katawhan.

Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, kini mao ang mga tawo nga nagaplano ug kadautan, ug nagahatag ug daotang tambag niining siyudara: Nga nagaingon, Dili pa haduol; magtukod kita ug mga balay: kining siyudara mao ang kawa, ug kita mao ang unod.

Busa panagna batok kanila, panagna, O anak sa tawo. Ug ang Espiritu sa Ginoo mikunsad sa ibabaw nako, ug miingon kanako, Isulti; Mao kini ang giingon sa Ginoo;

Mao kini ang inyong giingon, Oh balay sa Israel; kay ako nahibalo sa mga butang nga mosulod sa inyong hunahuna, ang matag usa kanila. Gipadaghan ninyo ang inyong mga pinatay niining siyudara, ug gipuno ninyo ang mga dalan niini sa mga pinatay. Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Ang inyong mga pinatay nga inyong gibutang sa taliwala niini, sila mao ang unod, ug kining siyudara mao ang kawa; apan pagulaon ko kamo gikan sa taliwala niini. Nahadlok kamo sa espada; ug padad-an ko kamo ug espada, nagaingon ang Ginoong Dios. Ug kuhaon ko kamo gikan sa taliwala niini, ug itugyan ko kamo ngadto sa mga kamot sa mga lumalangyaw, ug ipatuman ko ang mga paghukom sa taliwala ninyo. Mangapukan kamo pinaagi sa espada; hukman ko kamo sa utlanan sa Israel; ug kamo makaila nga ako mao ang Ginoo. Kining siyudara dili mahimong inyong kawa, ni kamo mahimong unod sa taliwala niini; apan hukman ko kamo sa utlanan sa Israel: Ug kamo makaila nga ako mao ang Ginoo: kay wala kamo maglakaw sa akong kabalaoran, ni magpatuman sa akong mga paghukom, apan nagbuhat hinoon sumala sa mga batasan sa mga pagano nga nagalibot kaninyo.

Ug nahitabo, samtang nagapanagna ako, nga namatay si Pelatias nga anak ni Benaiah. Unya mihapa ako nga ang akong nawong atua sa yuta, ug misinggit ako sa makusog nga tingog, ug miingon, Ah, Ginoong Dios! Pagahutdon ba gayod nimo ang salin sa Israel? Ezekiel 11:1–13.

Ang Jerusalem pagahinloan sa balaod sa Domingo, sa dihang ang trigo gibulag gikan sa mga sagbot. Ang mga tawo nga girepresentahan sa 25, o sa 250 ni Coré, dad-on ngadto sa gawas, ngadto sa “utlanan” sa Jerusalem aron mamatay. Ang 25 mao ang gidaghanon sa mga saserdote nga nag-alagad sulod sa usa ka semana, ug sa dihang gisimbolohan kini sa napulo ka pilo nga gidaghanon nga 250, nagrepresentar kini sa tibuok-kalibutang iglesia, kay ang napulo maoy simbolo sa tibuok kalibutan. Ang iglesia nga nakiggubat gihubit ingon nga ang iglesia nga gilangkoban sa trigo ug sa mga sagbot, ug ang iglesia nga madaugon nagrepresentar sa iglesia nga trigo lamang.

“Wala bay buhing iglesia ang Dios? Aduna Siya’y iglesia, apan kini mao ang iglesiang nakig-away, dili ang iglesiang madaogon na. Nagmasulub-on kita nga adunay mga sakop nga may kakulian, nga adunay mga bunglayan taliwala sa trigo. Miingon si Jesus: ‘Ang gingharian sa langit gipakasama sa usa ka tawo nga nagpugas ug maayong binhi sa iyang uma: apan samtang nangatulog ang mga tawo, miabut ang iyang kaaway ug nagpugas ug mga bunglayan sa taliwala sa trigo, ug mipahawa.... Busa ang mga sulugoon sa tagbalay miduol ug miingon kaniya, Agalon, wala ba ikaw magpugas ug maayong binhi sa imong uma? diin man diay kini nakabaton ug mga bunglayan? Miingon siya kanila, Gibuhat kini sa usa ka kaaway. Miingon ang mga sulugoon kaniya, Buot ba diay nimo nga mangadto kami ug tigumon sila? Apan miingon siya, Dili; basi sa dihang inyong tigumon ang mga bunglayan, maibot usab ninyo ang trigo uban kanila. Pasagdi silang magdungan pagtubo hangtod sa pag-ani: ug sa panahon sa pag-ani ako magaingon sa mga mag-aani, Tigumon ninyo una ang mga bunglayan, ug hugti sila sa mga binugkos aron sunogon sila: apan tiguma ang trigo ngadto sa akong dapa.’”

“Diha sa sambingay bahin sa trigo ug sa mga bunglayan, atong makita ang hinungdan nganong ang mga bunglayan dili pag-ibton; aron nga ang trigo dili maibot uban sa mga bunglayan. Ang opinyon ug paghukom sa tawo makahimo unta ug dagkong kasaypanan. Apan inay nga may mahitabo nga sayop, ug bisan usa lamang ka uhay sa trigo ang maibot, ang Agalon nagaingon, ‘Pasagdi silang motubo nga magkauban hangtod sa pag-ani,’ unya ang mga manulonda maoy magatigom sa mga bunglayan, nga itagana alang sa kalaglagan. Bisan pa sa atong mga iglesia, nga nagaangkon sa pagtuo sa mauswagon nga kamatuoran, adunay mga depektohon ug masaypon, ingon sa mga bunglayan taliwala sa trigo, ang Dios mapailubon ug mapinailubon. Iyang badlongon ug pasidan-an ang mga masaypon, apan dili Niya laglagon kadtong dugay makakat-on sa leksiyon nga Iyang gustong itudlo kanila; dili Niya ibton ang mga bunglayan gikan sa trigo. Ang mga bunglayan ug ang trigo kinahanglan motubo nga magkauban hangtod sa pag-ani; sa dihang ang trigo moabot sa hingpit nga pagtubo ug kalamboan, ug tungod sa iyang kinaiya sa dihang mahinog na, kini sa bug-os mailhan gikan sa mga bunglayan.”

“Ang iglesia ni Cristo dinhi sa yuta dili hingpit, apan ang Dios dili molaglag sa Iyang iglesia tungod sa pagkadili-hingpit niini. Aduna nay miagi ug aduna pay moabut nga mga tawo nga puno sa kainiton nga dili sumala sa kahibalo, nga gustong maghinlo sa iglesia ug mag-ibot sa mga sagbot gikan sa taliwala sa trigo. Apan si Cristo naghatag ug pinasahi nga kahayag mahitungod sa paagi sa pag-atubang niadtong mga nasayop, ug niadtong mga wala makabig sulod sa iglesia. Dili angay nga adunay kalit-kalit, madasigon, dinagmalan nga lihok nga buhaton sa mga sakop sa iglesia sa pagpalagpot niadtong ilang hunahunaon nga depektohon sa kinaiya. Ang mga sagbot mopakita taliwala sa trigo; apan mas dako pa ang kadaot sa pag-ibot

sa mga sagbot, gawas kon sumala sa paagi nga gitudlo sa Dios, kaysa sa pagpasagdan lamang kanila. Samtang ang Ginoo nagadala ngadto sa iglesia niadtong mga tinuod nga nakabig, si Satanas sa mao rang panahon nagadala usab ug mga tawo nga wala makabig ngadto sa iyang pakig-ambit. Samtang si Cristo nagapugas sa maayong binhi, si Satanas nagapugas sa mga sagbot. Adunay duha ka magkasupak nga mga impluwensiya nga sa walay hunong nagalihok ibabaw sa mga sakop sa iglesia. Ang usa ka impluwensiya nagabuhat alang sa paghinlo sa iglesia, ug ang usa pa alang sa pagdaot sa katawhan sa Dios.” Testimonies to Ministers, 45, 46.

Ang mga daotan dad-on sa gawas sa Jerusalem aron laglagon. Kuhaon sila sa panahon sa anihon, nga mao usab ang panahon nga ang trigo nahinog na, kay niadtong panahona ang trigo tigumon ingon nga unang-bunga nga halad nga itabyog sa duruha ka Pentecostal nga tinapay nga itabyog. Ang pag-ani sa unang bunga sa trigo maoy usa ka piho nga hilisgutan sa biblikanhong panagna. Ang pagbulag sa trigo ug sa mga bunglayan naghisgot gayud niining maong hilisgutana, ug daghan sa mga sambingay ni Cristo nagtimaan niining hilabihan ka mahinungdanong profetikanhong timaan sa dalan.

“Usab, kini nga mga sambingay nagatudlo nga wala nay panahon sa pagsulay human sa paghukom. Sa dihang mahuman na ang buluhaton sa ebanghelyo, dayon mosunod ang pagbulag tali sa mga maayo ug sa mga daotan, ug ang padulngan sa matag hut-ong mamahimong malig-on sa walay kataposan.” Christ’s Object Lessons, 123.

Ang halad nga trigo mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang ikatulong manulonda nagbulag sa trigo gikan sa mga bunglayan.

“Unya nakita ko ang ikatulong anghel. Miingon ang akong kauban nga anghel, ‘Makahahadlok ang iyang pulong, makalilisang ang iyang buluhaton. Siya mao ang anghel nga magapili sa trigo gikan sa mga bunglayan, ug magaselyo o magabugkos sa trigo alang sa langitnong kamalig.’ Kining mga butanga kinahanglan maoy makapukaw sa tibuok hunahuna, sa tibuok pagtagad. Gipakita na usab kanako ang kinahanglanon nga kadtong nagatuo nga kita nagadawat sa katapusang mensahe sa kalooy, kinahanglan magpahilayo gikan niadtong matag-adlaw nga nagadawat o nagasagop ug bag-ong kasaypanan. Nakita ko nga ni ang mga batan-on ni ang mga tigulang dili angay motambong sa mga panagtigom niadtong anaa sa kasaypanan ug kangitngit. Miingon ang anghel, ‘Pahunonga ang hunahuna sa pagpabilin diha sa mga butang nga walay kapuslanan.’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

Ang ikatulong manulonda mao ang nagtimaan sa trigo ug usab nagapabulag sa trigo gikan sa mga bunglayan. Ang ikatulong manulonda nagrepresentar sa balaod sa Domingo, diin ang 25 ka mga tawo, nga nagrepresentar sa pagpangulohanon sa Laodicean Seventh-day Adventist nga iglesia, pagdad-on sa gawas sa Jerusalem ug hukman. Niadtong taknaa ang iglesiang nakiggubat pagabag-uhan ngadto sa iglesiang madaugon.

“Ang buluhaton sa dili madugay pagatapuson. Ang mga sakop sa iglesya nga nakig-away nga napamatud-ang matinumanon mahimong iglesya nga madaugon. Sa pagbalik-tan-aw sa atong nangaging kasaysayan, sa natabok ang matag lakang sa pag-uswag ngadto sa atong kasamtangang kahintang, makaingon ako, Dayega ang Dios! Sa akong pagtan-aw sa gibuhay sa Dios, napuno ako sa kahibulong ug sa pagsalig kang Cristo ingon nga Pangulo. Wala kitay

bisan unsang kahadlokong alang sa umalabot, gawas kon atong hikalimtan ang paagi nga giya sa Ginoo kanato, ug ang iyang pagtulon-an sa atong nangaging kasaysayan.” General Conference Bulletin, Enero 29, 1893.

Ang propetikong hilisgotanan sa pagbulag sa mga bunglayon gikan sa trigo maoy usa ka dakong hilisgotanan sa panagna sa Biblia. Ang paghinlo ni Cristo sa templo maoy usa ka hulagway niini nga buluhaton; ang kinatumyan mahitabo sa balaod sa Domingo, kay makita nato didto nga kadtong pagahukman gidala ngadto sa utlanan sa Jerusalem aron mamatay.

“Sa dihang gisugdan ni Jesus ang Iyang publikong ministryo, Iyang gilimpyohan ang Templo gikan sa mapasasalaong pagpasipala niini. Lakip sa katapusang mga buhat sa Iyang ministryo mao ang ikaduhang paghinlo sa Templo. Busa sa katapusang buluhaton alang sa pagpasidaan sa kalibotan, duha ka lahi nga mga tawag ang gihatag ngadto sa mga iglesia. Ang mensahe sa ikaduhang anghel mao kini, ‘Nahulog na, nahulog na, ang Babilonia, ang dakong siyudad, kay iyang gipainom ang tanang mga nasod sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas’ (Pinadayag 14:8). Ug diha sa makusog nga singgit sa mensahe sa ikatulong anghel usa ka tingog ang nadungog gikan sa langit nga nagaingon, ‘Panggula kamo gikan kaniya, akong katawhan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala miabut na hangtod sa langit, ug nahinumdoman sa Dios ang iyang mga kasal-anan’ (Pinadayag 18:4, 5).” Selected Messages, libro 2, 118.

Ang iglesia sa trigo ug sa mga bunglayon nagapadayon hangtod sa krisis sa balaod sa Domingo, sa dihang ang mga bunglayon kuhaon, dili pinaagi sa kusog sa tawo, kondili pinaagi sa ikatulong manulonda—nga nagrepresentar sa balaod sa Domingo, apan usab sa mensahe sa ulahing ulan nga niadto magahubag ngadto sa usa ka kusog nga singgit. Ang mga bunglayon maoy usa ka elemento sa profetikong pagpamatuod, maingon man ang trigo. Ang pag-atiman sa Dios moabot hangtod sa balaod sa Domingo ug ang ikatulong manulonda magaputli sa templo sa ikaduhang higayon. Iyang gilimpyohan kini niadtong Oktubre 22, 1844, ug ang ikaduhang pagpanghinlo sa templo mao ang balaod sa Domingo.

Ang mga panggawas nga mga elemento sa kasaysayan nga nagadala ngadto sa balaod sa Dominggo usa ka dakong bahin sa pagpamatuod sa madaugong iglesia, maingon man ang mga bunglayon, ang trigo ug ang pagbugkos sa duha ka mga klase. Ang mga panapos nga mga mensahe sa Pinadayag mao ang mga mensahe sa tulo ka mga manolunda, ug kini nagapabulag ug nagabugkos sa duha ka mga klase, apan mahinungdanon nga makita nga giila ni Sister White nga kadtong “mga panapos nga mga mensahe,” “nagapahinog sa ani.” Ang panapos nga mensahe nga nagapahinog sa ani mao ang ulahing ulan, ug kini mao ang kalayo nga nagabugkos sa 250 ka mga tawo “ingon nga mga hugpong alang sa mga kalayo sa paglaglag.”

“Kang Juan gibuksan ang mga talan-awon nga may halalum ug makapaukyab nga kahinungdanon sa kasinatian sa iglesia. Iyang nakita ang kahimtang, mga kapeligrohan, mga pakigbisog, ug ang kataposang kaluwasan sa katawohan sa Dios. Iyang gitala ang mga kataposang mensahe nga maoy magapahinog sa ani sa yuta, bisan ingon nga mga bugkos alang sa langitnong tipiganan o ingon nga mga putos alang sa mga kalayo sa kalaglagan. Ang mga hilisgutan nga may daku kaayong kahinungdanon gipadayag kaniya, ilabina alang sa

kataposang iglesia, aron kadtong mamalik gikan sa kasaypanan ngadto sa kamatuoran matudloan mahitungod sa mga kapeligrohan ug mga pakigbisog nga anaa sa ilang atubangan. Walay bisan kinsa nga kinahanglan magpabilin sa kangitngit mahitungod sa umaabot sa ibabaw sa yuta.” The Great Controversy, 341.

Ang Iyang paghinlo sa templo, gihulagway usab pinaagi sa buluhaton sa tawo nga may Dirt Brush nga gipaila ni Juan Bautista ingon nga Mao ang misunod sa iyang ministryo. Siya mao ang nagwalis sa mga basura diha sa damgo ni Miller.

“Ang Ginoo hapit na magpadayag sa kalainan tali sa mga matarong ug sa mga daotan; kay ang iyang ‘winnowing fork anaa sa iyang kamot, ug iyang hingpit nga limpyohan ang iyang giukan, ug tigumon ang iyang trigo ngadto sa iyang kamalig; apan sunogon niya ang mga ipa pinaagi sa kalayo nga dili mapalong.” Review and Herald, Nobiyembre 8, 1892.

Gikutlo ni Sister White si Isaias sa dihang iyang giila nga niadtong 1849 giyukbo sa Ginoo pag-usab ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang salin sa Iyang katawohan, ug si Isaias ug si Sister White nagaila sa katapusang pagtigom sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang proseso sa pagtigom naglakip sa pagkakatatag ug pagtigom nga gihulagway ingon nga unang kapakyasan, nga maoy nagdala ngadto sa pagtigom sa katapusan sa usa ka panahon sa paglangan. Ang matag usa niini nga mga bahin sa pagselyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo usa ka piho nga hilisgutan sa biblikanhong tagna. Ang panggawas nga kasaysayan nga gigamit sa Ginoo ingon nga Iyang galamiton aron dad-on ang sala ngadto sa iyang katapusang sangputanan gihulagway sa Daniel 11:11; ug ang katapusang pagtigom makita sa Isaias 11:11; ug ang katapusan sa panahon sa paglangan makita sa Pinadayag 11:11 ug ang pagbulag sa trigo ug mga bunglayon diha sa balaod sa Domingo nahimutang sa Ezequiel 11:11:

Kining siyudara dili mahimong inyong kolon, ni kamo mahimong unod sa taliwala niini; kondili paghukman ko kamo sa utlanan sa Israel. Ezequiel 11:11.

Sa Joel, ang “bag-ong bino” ginaputol gikan sa karaang mga tigulang nga lalake nga unta mao ang mga magbalantay sa santuwaryo. Ang mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii mao ang bag-ong bino ni Joel, ug ang kalayo nga manaog sa balaod sa Domingo gisimbolo na daan pinaagi sa kalayo sa Pentecostes. Kana nga kalayo nagrepresentar ug usa ka mensahe, nga mao ang bag-ong bino, apan mao usab kini ang mensahe nga magalaglag sa 250 ka mga lalake nga naghalad ug incienso. Ang iglesia sa Laodiceanong Seventh-day Adventist matapos sa balaod sa Domingo, kay didto na ang kalayo igabubo nga walay sukod ug kini magalaglag sa 250 ka mga lalake nga naghalad ug incienso; busa, gilaglag usab niini ang ilang sistema sa pagsimba.

Kon ang iglesia nga Seventh-day Adventist mahimong matinumanon sa balaod sa Domingo, ang gahum ug kusog sa kagamhanan sa Estados Unidos magpasira niini. Kon kini mahimong dili matinumanon, kini mopuli lamang sa iyang ngalan ngadto sa iglesia nga First-day Adventist o sa laing hapit managsama nga porma. Matarong man o dili matarong, ang iglesia nga Seventh-day Adventist dili molapas sa balaod sa Domingo. Ang profetikanhong pagpamatuod nagaila nga ang Adventismo misalikway sa mensahe sa karaang mga alagianan niadtong 9/11, ug kadtong karaang mga alagianan nagadala ngadto sa siradong pultahan sa balaod sa Domingo. Ang 25 ka mga tawo

girepresentahan sa pahayag ni Ezekiel pinaagi kang “Jaazaniah ang anak ni Azur, ug si Pelatiah ang anak ni Benaiah, mga principe sa katawhan.”

Ang ilang ngalan nila nagapahayag sa mga kinaiya sa katawohan sa Dios, apan pormal nga pag-angkon lamang kini. Ang Jaazaniah nagkahulogan og ang Dios nagapatalinghug, ug siya mao ang anak ni Azur, nga nagkahulogan og motabang ug mopanalipod. Si Igsoong White nagaingon nga ang 25 ka mga lalaki mao unta ang mga magbalantay, ingon sa gilarawan pinaagi kang “Azur.” Ang iyang anak nagaangkon nga “nagapatalinghug” sa Dios, apan siya mao ang hut-ong nga bisan nagatan-aw, dili makakita, ug bisan nagapatalinghug, dili makadungog. Ang Pelatiah nagkahulogan og giluwat sa Dios, ug ang iyang amahan nga “Benaiah,” nagkahulogan og ang Dios nagtukod. Sa dihang nahuman ni Ezekiel ang iyang mensahe sa pasidaan, namatay si Pelatiah.

Kini nga siyudad dili mahimong inyong kawa, ni kamo mahimong unod sa taliwala niini; kondili hukman ko kamo sa utlanan sa Israel: Ug kamo makaila nga ako mao si Jehova; kay wala kamo maglakaw sa akong kabalaoran, ni magbuhat sa akong mga tulomanon, kondili nagbuhat sumala sa mga batasan sa mga pagano nga naglibot kaninyo. Ug nahitabo, sa diha nga ako nanagna, nga si Pelatias nga anak ni Benaiah namatay. Unya mihapa ako nga gitamay ang akong nawong sa yuta, ug misinggit sa makusog nga tingog, ug miingon, Ah Ginoong Jehova! tinguhaon ba gayud nimo ang hingpit nga paglaglag sa salin sa Israel? Ezequiel 11:11–13.

Si Pelatias namatay diha sa makusog nga singgit ni Ezequiel. Ang trigo namatay sa dalan niadtong Hulyo 18, 2020, sa katumanan sa Pinadayag onse. Ang trigo mao si Moises ug si Elias, ang unang tagsulat sa Pulong sa Dios, ug ang saad mahitungod sa pag-abot ni Elias mao ang katapusang pahayag sa Daang Tugon. Ang Alpha ug Omega gipatay sa dalan sa Sodoma ug Egipto, apan sila gibanhaw sa 2024, sumala sa gilarawan sa Pinadayag 11:11. Samtang sila nangamatay, ang Sodoma ug Egipto nangalipay. Gibutang ni Ezequiel ang kamatayon ni Pelatias sa panahon sa salin sa dihang siya nagaingon, “Ah Ginoong Dios! himoon ba gayud mo ang hingpit nga paglaglag sa salin sa Israel?” Ang Sodoma mao ang iglesia sa Seventh-day Adventist sa panahon sa salin, sumala kang Isaias.

Patalinghugi, O mga langit, ug paminawa, O yuta; kay ang Ginoo namulong: Nag-amuma ug nagpadako ako ug mga anak, apan sila mingsukol batok kanako. Ang baka nakaila sa iyang tag-iya, ug ang asno sa pasungan sa iyang agalon; apan ang Israel wala makaila, ang akong katawhan wala makasabut.

Alaut, makasasala nga nasod, usa ka katawhan nga nabug-atan sa kasal-anan, usa ka kaliwatan sa mga mamumuhat ug dautan, mga anak nga maoy mga madunot: ilang gibiyahan ang Ginoo, ilang gihagit sa kasuko ang Balaan sa Israel, sila mitalikod ug mibalik sa likod. Nganong kinahanglan pa man kamong hampakon pag-usab? Magmalinupigon lamang kamo sa labi pang dako; ang tibuok ulo masakiton, ug ang tibuok kasingkasing maluya. Gikan sa lapalapa sa tiil hangtod sa ulo walay kaayohan diha niini; kondili mga samad, ug mga hubag, ug mga samad nga nangadunot: wala kini matak-opan, ni mabugkosan, ni mapahumok sa pahumot. Ang inyong yuta nahimong biniyaan, ang inyong mga siyudad gilamoy sa kalayo: ang inyong yuta, ang mga lumalangyaw naglamoy niini sa inyong atubangan, ug kini nahimong biniyaan, ingon

sa gilumpag sa mga lumalangyaw. Ug ang anak nga babaye sa Zion nahibilin ingon sa usa ka payag sa kaparrasan, ingon sa usa ka puloy-anan sa tanaman sa mga pepino, ingon sa usa ka siyudad nga ginalibotan.

Kon dili pa unta ang Ginoo sa mga panon mibiya kanato ug usa ka diyutay kaayong salin, mahisama unta kita sa Sodoma, ug mahimong sama unta kita sa Gomorra. Pamati kamo sa pulong sa Ginoo, kamong mga magmamando sa Sodoma; patalinghugi ninyo ang kasugoan sa atong Dios, kamong katawhan sa Gomorra. Isaías 1:2–10.

Si Moises ug si Elias gipamatay sa Sodoma ug sa Egipto sa panahon sa salin. Ang Egipto maoy usa ka simbolo sa dunot nga pagdumala sa estado ug ang Sodoma sa dunot nga pagdumala sa iglesia. Si Pelatias nga anak ni Benaia namatay sa balaod sa Dominggo, nga gitandi ni Isaías sa adlaw sa paghagit sa Biblia, nga mahimo’g 1863, o ang balaod sa Dominggo. Si Pelatias nga anak ni Benaia nagrepresentar sa usa ka peke nga hulagway niadtong tinuod nga nakadungog sa Pulong sa Dios. Sa panahon sa salin, kadtong girepresentahan nila Moises ug Elias gipamatay ug dayon gibanhaw pag-usab. Kana nga pagkabanhaw nagsugod pinaagi sa usa ka tingog sa kamingawan niadtong Hulyo sa 2023. Sukad sa 2024, ang katapusang pagbulag sa trigo ug sa mga sagbot nagapadayon na.

Sa balaod sa Domingo ang iglesia sa Ikapitong-adlaw nga Adventista mahibalo nga sila nangawala.

Kini nga siyudad dili mahimong inyong kawa, ni kamo mahimong unod sa taliwala niini; kondili hukman ko kamo sa utlanan sa Israel: Ug maila ninyo nga ako mao ang Ginoo; kay wala kamo maglakaw sa akong kabalaoran, ni magpatuman sa akong mga paghukom, kondili nagbuhat sumala sa mga batasan sa mga Hentil nga naglibot kaninyo. Ug nahitabo, sa diha nga ako nanagna, nga si Pelatias ang anak ni Benaia namatay. Ezekiel 11:11–13.

Ang kamatayon ni Pelatias, kansang ngalan nagpasabot og giluwas sa Dios, nagkahulogan sa maong konteksto nga gitugyan ngadto sa kamatayon, sa mao usab nga takna nga ang mga mamumuo sa ikanapulog-usa nga takna ginluwas gikan sa kamot sa hari sa amihanan diha sa bersikulo 41 sa Daniel 11. Si Pelatias gitugyan ngadto sa kamot sa hari sa amihanan sa balaod sa Dominggo. Si Pelatias, ang anak ni Benaia, nagpasabot, “ang gitukod sa Dios.” Sa mismong punto diin ang Dios sa makausa pa nagtukod ug templo, aron ipataas ingon nga madaugon nga iglesia diha sa balaod sa Dominggo, kadtong girepresentahan ni Pelatias gitugyan ngadto sa kamatayon; kay imbes nga makigbahin sa buluhaton sa pagtukod pag-usab sa karaang mga ginuba nga dapit, ilang gitukod alang sa ilang kaugalingon ang lubnganan ni Tobias. Si Pelatias nagrepresentar sa ulo hangtod sa tiil ni Isaías, usa ka lawas nga sa kinatibuk-an napuno sa sala. Kana nga lawas mao ang iglesia nga Laodicean sa mga Seventh-day Adventist sa kataposan sa upat ka henerasyon sa nagpadayon nga pagrebelde, nga gipahayag ni Isaías ingon nga nagakagrabe nga pagrebelde sa dihang siya miingon, “magrebelde pa gayud kamo ug labaw pa.” Sa katapusang proseso sa pagsulay nga nagsugod niadtong 2024, ang trigo patay sulod sa tulo ka adlaw ug tunga, unya banhawon, ug niadtong puntoha sila mahibalo nga si Jehova mao ang Dios.

Busa managna ka ug magsulti kanila, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Ania karon, O akong katawohan, pagabuksan ko ang inyong mga lubnganan, ug pasak-on ko kamo gikan sa inyong mga lubnganan, ug dad-on ko kamo ngadto sa yuta sa Israel. Ug mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoo, sa dihang mabuksan ko na ang inyong mga lubnganan, O akong katawohan, ug pasak-on ko kamo gikan sa inyong mga lubnganan. Ug ibutang ko ang akong Espiritu diha kaninyo, ug mabuhi kamo, ug papuy-on ko kamo sa inyong kaugalingong yuta: unya mahibalo kamo nga ako, ang Ginoo, nagsulti niini, ug nagtuman niini, nagaingon ang Ginoo. Ezekiel 37:12–14.

Ang peke nga pagkapari nga girepresentahan sa 25 sa balaod sa Domingo, mahibalo unya nga ang Ginoo mao ang Dios. Ang trigo nasayod nga ang Ginoo mao ang Dios sa 2024, ug ang mga bunglayon mahigmata ngadto niana nga kahibalo sa balaod sa Domingo, sa dihang ulahi na kaayo. Ang maong yugto nagsugod pinaagi sa usa ka lubnganan ug pagkabanhaw ug matapos pinaagi sa usa ka lubnganan ug walay pagkabanhaw. Ang trigo sa sinugdan nasayod sa Dios, sa dihang Iyang tumanon ang pagkabanhaw sa Pinadayag onse, ug ang mga bunglayon masayod sa linog sa balaod sa Domingo sa mao gihapong kapitulo. Sa taliwala niadtong duha ka mga waymark, ang proseso sa pagsulay sa ulahing ulan nagdala sa duha ka mga hut-ong ngadto sa pagkahamtong alang sa anihon.

Ang mensahe ni Joel mao ang awit sa kaparrasan, apan ang unang pangutana nga gipukaw niini mao kon mailhan ba sa mga tawo ang ulahing mga adlaw pinaagi sa nangaging mga adlaw. Ang “mga tigulang” diha kang Joel dili makahimo niana, kay sa dihang moabot ang tawag sa pagpukaw sa tungang gabii, sila pagaputlon—igasuka gikan sa baba sa Ginoo, didto gayud sa dapit diin ang mananap sa yuta nagabuka sa iyang baba aron mosulti, nga mao usab ang dapit diin misulti ang asno ni Balaam, ug diin misulti ang amahan ni Juan Bautista.

Ang paghukom ibabaw sa “mga tigulang sa karaang kapanahonan” gipasukad sa pangutana kon kini nahitabo ba sa mga adlaw sa inyong mga ginikanan nga nangagi? Ang teksto nagsugod pinaagi sa pag-ingon, “pamatia kini.” Unya kini nagbutang sa unahan ug duha ka mga saksi, ang usa mao ang upat ka kaliwatan sa mga tawo ug ang usa pa mao ang upat ka matang sa mga insekto. Dayon sila gipukaw sa Tunga-tungang Gabii nga Singgit, apan aron lamang ilang hingkaplagan nga gisalikway sila ingon nga pinili nga katawhan sa pakigsaad sa Dios. Wala sila isalikway tungod kay wala silay bino, gisalikway sila tungod kay sayop ang ilang bino. Sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ang bag-ong bino ni Joel mao ang lana.

Ang ilang kaluwasan gibutang sulod sa mga termino kon sila modawat ba sa “bag-ong bino” sa mensahe sa ulahing ulan. Ang “tigulang ug karaang mga lalaki” gihulagway usab ni Isaias ingon nga “ang mga palahubog sa Ephraim,” ug ang Ephraim wala irepresentar taliwala sa mga tinimrihan diha sa Pinadayag siete. Ilisan siya sa iyang igsoon nga si Manase. Lisod pangitaon ang usa ka hari nga mas daotan kay kang Manase, apan siya maoy mipuli sa mga palahubog sa Ephraim.

“Ang pundok nga wala magbati og kasubo tungod sa ilang kaugalingong espirituhanong pagkahinay, ni magbangotan tungod sa mga sala sa uban, biyaan nga walay patik sa Dios. Ang Ginoo nagsugo sa Iyang mga mensahero, ang mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay

diha sa ilang mga kamot: ‘Lumakaw kamo sunod kaniya latas sa siyudad, ug patya: ayaw pagpasayloa sa inyong mata, ni magpakita kamo og kalooy: patya sa hingpit ang tigulang ug ang batan-on, ang mga dalaga, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw duola ang bisan kinsang tawo nga anaa ang timaan; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan. Unya sila misugod sa mga tigulang nga mga tawo nga didto sa atubangan sa balay.’”

“Dinhi atong makita nga ang iglesia—ang santuwaryo sa Ginoo—mao ang unang nakabati sa hampak sa kapungot sa Dios. Ang mga tigulang nga tawo, sila nga gihatagan sa Dios ug dakong kahayag ug nanindog ingon nga mga magbalantay sa espirituwal nga mga kahingawa sa katawhan, nagluib sa ilang salig. Gikuha nila ang panglantaw nga dili na kita kinahanglan magpaabut ug mga milagro ug sa hayag nga magpakita sa gahum sa Dios sama sa nangaging mga adlaw. Nausab na ang mga panahon. Kining mga pulonga nagpalig-on sa ilang pagkadili-matuohon, ug sila nagaingon: Ang Ginoo dili mobuhat ug maayo, ni mobuhat Siya ug daotan. Labihan Siya ka maloloy-on aron silotan ang Iyang katawhan pinaagi sa hukom. Busa ang ‘Pakigdait ug kaluwasan’ mao ang singgit sa mga tawo nga dili na gayud mopatugbaw pag-usab sa ilang tingog sama sa usa ka trumpeta aron ipakita sa katawhan sa Dios ang ilang mga kalapasan ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala. Kining mga iro nga amang nga dili mobarko mao ang mga mobati sa matarung nga panimalos sa usa ka nasilo nga Dios. Ang mga lalaki, mga dalaga, ug mga gagmayng bata mangamatay nga tanan magkuyog.

“Ang mga dulumtan nga butang nga maoy hinungdan nga ang mga matinumanon nangaguy-od ug nangagpanghilak mao lamang kadtong makita sa kinutuban nga mga mata, apan sa halayo pang labi pa, ang labing dautang mga sala, kadtong nakapukaw sa pangabugho sa putli ug balaang Dios, wala ikapadayag. Ang dakong Magsususi sa mga kasingkasing nahibalo sa matag sala nga ginahimo sa tago sa mga mamumuhat sa kasal-anan. Kining mga tawhana moabut sa pagbati nga sila luwas sa ilang mga paglimbong ug, tungod sa Iyang pagkamainantuson, moingon nga ang Ginoo wala makakita, ug unya magbuhat ingon nga Iya nang gibiyaan ang yuta. Apan Iyang madiskobrehan ang ilang pagkasalingkapaw ug Iyang ibutyag sa atubangan sa uban kadtong mga sala nga ilang gampingan pag-ayo sa pagtago.”

“Walay pagkalabaw sa ranggo, dignidad, o kaalam sa kalibotan, walay kahimtang sa balaang katungdanan, ang makapugong sa mga tawo sa paghalad sa prinsipyo kon pasagdan sila ngadto sa ilang kaugalingong malimbongong mga kasingkasing. Kadtong giisip nga takus ug matarong mapamatud-ang maoy mga pangulong tigdumala sa apostasiya ug mga panig-ingnan sa pagkamalahutayon ug sa pag-abuso sa mga kalooy sa Dios. Ang ilang daotang dalan dili na Niya pasagdan, ug sa Iyang kapungot Iyang pagahukman sila nga walay kalooy.

“Uban sa pagpanuko ang Ginoo nagkuha sa Iyang presensiya gikan niadtong gipanalanginan ug dakong kahayag ug nakabati sa gahum sa pulong sa pagministeryo ngadto sa uban. Kaniadto sila Iyang matinumanong mga sulugoon, gipalabi sa Iyang presensiya ug paggiya; apan mibiya sila gikan Kaniya ug nangulo sa uban ngadto sa kasaypanan, ug busa nahidangat sila ilalom sa langitnong kapungot.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

Nagasulti si Joel ngadto sa panguloan sa Laodiceanong Iglesia sa Seventh-day Adventist sa dihang iyang giila ang “mga tigulang nga lalaki,” apan nagasulti usab si Joel ngadto sa mga walay kahibalo, sumala sa pagtawag ni Isaias kanila nga gitandi sa mga nakakat-on. Nagasulti si Joel

ngadto sa karaang mga lalaki nga nagayukbo sa adlaw diha sa Ezequiel kapitulo otso, ug nga mao ang unang paghukman diha sa kapitulo nuwebe. Nagapahinungod usab siya sa mga layko sa Laodiceanong Iglesia sa Seventh-day Adventist sa dihang siya nagaingon, “Pamatia kini, kamong mga tigulang nga lalaki, ug patalinghugi, kamong tanan nga mga pumoluyo sa yuta.”

Ang 25 ka mga lalaki sa kapitulo otso nahimutang diha sa balaod sa Dominggo, diin sila nanagyukbo ngadto sa adlaw uban ang ilang mga likod nga giatubang palayo sa balaang puloy-anan. Sila usa ka “ikapulo” sa pagrebelde sa 250, nga mibarog uban kang Korah, Dathan ug Abiram. Ang 25 ka mga lalaki maoy simbolo sa pagrebelde nga gisubli, sumala sa inspirasyon niadtong 1888, nga maoy tipo sa pagrebelde sa pagpangulo sa iglesya sa Laodiceanhong Seventh-day Adventist sa 9/11, hangtod ngadto sa balaod sa Dominggo. Sila nagrepresentar sa usa ka “ikapulo” sa pagrebelde sulod sa mao gayud nga panahon diin si Isaias sa kapitulo sais nagpaila sa mga manggialamon ingon nga usa ka “ikapulo,” nga adunay kinaiya sa sulod.

Ang Joel mao ang pagpahibalo ngadto sa Adventismo nga ang ilang panahon sa gracia nahuman na, kay ilang gipuno ang ilang copa sa panahon sa pagsulay pinaagi sa sala, ug ang kapunoan niini gihulagway ingon nga balatian gikan sa ilang ulo hangtod sa ilang mga tudlo sa tiil, nga nagaila nga ang mensahe sa ulahing ulan giputol na gikan sa ilang mga baba. Si Isaias naghulagway sa mao usab nga kamatuoran diha sa kapitulo beinte-nwebe.

Pabilin kamo, ug kahibulong; singgit kamo, ug singgit: nangahubog sila, apan dili sa bino; nagataral-taral sila, apan dili sa maisog nga ilimnon. Kay gibubo sa Ginoo ibabaw kaninyo ang espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gitakpan niya ang inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga magmamando, ang mga manalagna nga makakita, iyang gitabonan. Ug ang panan-awon sa tanan nahimo alang kaninyo nga sama sa mga pulong sa usa ka basahon nga tinimrihan, nga ilang gitugyan ngadto sa usa nga nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nagahangyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makahimo; kay kini tinimrihan man: Ug ang basahon gitugyan ngadto kaniya nga dili nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nagahangyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako nakakat-on.

Busa miingon ang Ginoo, Tungod kay kining katawhan moduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil magapasidungog kanako, apan gipalayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang kahadlok kanako usa lamang ka pagtulon-an nga gikatudlo pinaagi sa sugo sa mga tawo: Busa, ania karon, mopadayon ako sa pagbuhat ug katingalahang buhat taliwala niining katawhan, oo, usa ka katingalahang buhat ug usa ka kahibulongan: kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawagtang, ug ang salabutan sa ilang mga buotan pagatagoan. Alaot kanila nga naninguha pag-ayo sa pagtago sa ilang tambag gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga buhat atua sa kangitngit, ug sila nagaingon, Kinsa ba ang makakita kanamo? ug kinsa ba ang nasayod kanamo? Sa pagkatinuod ang inyong pagbaliskad sa mga butang pagaisipon ingon sa kolonon sa magkokolon; kay magaingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga nagbuhat niini, Wala niya ako buhata? o magaingon ba ang butang nga gihulma mahitungod kaniya nga mihulma niini, Siya walay salabutan? Isaias 29:9–16.

Ang “pagsabot” sa mga manggialamon gibase sa pag-abli sa tinimrihan nga pulong sa Dios nga mapanagnaon. Kadtong mga nabansay sa mga nadaot nga mga institusyon sa Adventismo dili

makabasa sa basahon sa tagna, ug ilang giakusahan ang Dios nga walay pagsabot. Sa dihang mabuksan na ang tagna, dili nila kini masabtan, busa ilang giakusahan ang Dios nga Siya mao ang walay pagsabot, ug sa pagbuhat niana ilang gibaliskad ang mga butang. Ang mga kinaadmanan ug ang mga walay pagtoon sa Adventismo dili makasabot sa tagna nga mabuksan sa dili pa manirado ang panahon sa probation, ug ang basahon ni Joel nagsugo sa “mga tigulang” sa pagpatalinghug, apan sila usa ka pundok nga bisan nagapatalinghug, wala makadungog, ug bisan nagatan-aw, wala makakita.

Ang kinauyokan gayud sa ilang pagsukol gipakita sa ilang kawalay katakos sa pag-ila kang Cristo ingon nga ang nahauna ug ang naulahi. Mao kini ang kahimtang sa maong kapitulo diin gipangutana ang pangutana, “Nahitabo ba kini sa inyong mga adlaw, o bisan pa sa mga adlaw sa inyong mga amahan?”

Aduna bay higayon sa kasaysayan sa inyong mga amahan diin ang usa ka katawhan nahigmata sa Singgit sa Tungang Gabii, apan nakaplagan lamang nga sila mga buang nga ulay? Ang “mga tigulang” gisugo sa “pagmata,” maingon sa mga Millerite didto sa camp meeting sa Exeter niadtong 1844. Ang sambingay sa napulo ka mga ulay mao ang sambingay sa kasinatian sa Adventistang katawhan nga natuman gayud sa matag letra sa kasaysayan sa mga Millerite, ug matuman pag-usab gayud sa matag letra sa ulahing mga adlaw. Ang kawalay-kabaton sa Laodiceanong Seventh-day Adventism sa pag-ila nga ang kasaysayang patukoranan sa ilang iglesia gisubli sa ulahing mga adlaw, nagapasiugda sa profetikanhong prinsipyo nga mao ang yawi nga nag-abli sa profetikanhong mensahe. Dili lamang kini biblikanhong lagda, kondili mao usab ang kasingkasing sa Pinadayag sa kinaiya ni Jesu-Cristo nga mabuksan sa dili pa ang pagsira sa panahon sa pagsulay.

Si Joel nangutana, “Nahitabo ba kini sa inyong mga adlaw, o bisan pa sa mga adlaw sa inyong mga amahan?” O mahimo usab nga ipangutana, “Sa mga adlaw sa inyong mga amahan, may usa ba ka proseso sa pagsulay nga nagbulag sa usa ka katawohan sa bag-ong tugon gikan sa usa ka katawohan sa daang tugon?” Aduna, ug ang maong pagkabahin natuman pinaagi sa propetikong mensahe nga gihulagway ingon nga lana sa sambingay. Ang “Nahitabo ba kini sa inyong mga adlaw o sa mga adlaw sa inyong mga amahan” diha-diha dayong nagpaila nga ang nahitabo sa mga adlaw sa ilang mga amahan mao ang usa ka pagpukaw human sa upat ka kaliwatan sa nagkadakong kalaglagan, ingon sa gihulagway sa sugo nga ipagawas ang mensahe ibabaw sa upat ka kaliwatan, ug pinaagi sa upat ka insekto sa nagkadakong kalaglagan. Ang Joel mao ang pagpahibalo sa paghukom batok sa usa ka simbahan nga mibackslide ug nahimong apostata sa Tunga-tungang Singgit. Walay simbahan sa sagradong kasaysayan nga mitindog batok sa labi pang dakong kahayag kay sa iglesya sa Seventh-day Adventist. Ang simbolo nianang maong matang sa pagrebelde batok sa kamatuoran gihulagway pinaagi sa “Capernaum.”

Padayon kita sa sunod nga artikulo.

“Sa Capernaum nagpuyo si Jesus sa mga gilay-on taliwala sa Iyang mga panaw ngadto-nganhi, ug kini nailhan ingon nga ‘Iyang kaugalingong siyudad.’ Kini didto sa baybayon sa Dagat sa Galilea, ug duol sa mga utlanan sa maanindot nga kapatagan sa Gennesaret, kon dili man gani

diha gayud niini.” The Desire of Ages, 252.

“Taliwala sa mga nagaangkon nga mga anak sa Dios, pagamay ra kaayo ang pailub nga napadayag, pagkadaghan sa mapait nga mga pulong nga nasulti, ug pagkadaghan sa mga pagbadlong nga gipamulong batok niadtong dili sakop sa atong pagtoo. Daghan ang mitan-aw niadtong sakop sa ubang mga iglesia ingon nga dagkung makasasala, sa diha nga ang Ginoo wala magtan-aw kanila sa ingon niana. Kadtong nagatan-aw sa mga sakop sa ubang mga iglesia sa maong paagi, kinahanglan magpaubos sa ilang kaugalingon ilalom sa gamhanang kamot sa Dios. Kadtong ilang gihukman tingali gamay ra ang kahayag nga ilang nadawat, diyutay ang mga kahigayonan ug mga pribilehiyo. Kon ilang nabatonan ang kahayag nga nabatonan sa daghan sa mga sakop sa atong mga iglesia, tingali unta nakauswag sila sa labi pang dako nga sukod, ug mas maayo nilang napaila sa kalibotan ang ilang pagtoo. Mahitungod niadtong nangandak sa ilang kahayag, apan napakyas sa paglakaw diha niini, si Cristo nagaingon, ‘Apan nagaingon ako kaninyo, Mas maagwanta pa unta sa Tiro ug Sidon sa adlaw sa paghukom kay kaninyo. Ug ikaw, Capernaum [Seventh-day Adventists, nga nakabaton ug dakung kahayag], nga gipahitaas hangtod sa langit [sa bahin sa pribilehiyo], pagapaubson ngadto sa hades: kay kon ang mga gamhanang buhat, nga nahimo diha kanimo, nahimo pa sa Sodoma, unta nagpabilin pa kini hangtod niining adlaw. Apan nagaingon ako kaninyo, Nga mas maagwanta pa unta sa yuta sa Sodoma sa adlaw sa paghukom kay kanimo.’ Niadtong panahona si Jesus mitubag ug miingon, ‘Nagapasalamat ako kanimo, O Amahan, Ginoo sa langit ug sa yuta, tungod kay gitago mo kining mga butanga gikan sa mga manggialamon ug mga masinabuton [sa ilang kaugalingong pagtan-aw], ug gipadayag mo kini ngadto sa mga gagmayng bata.’”

“‘Ug karon, tungod kay gibuhay ninyo kining tanan nga mga buhat,’ nagaingon ang Ginoo, ‘ug ako misulti kaninyo, nga sayo nga mibangon ug nagsulti, apan wala kamo mamati; ug gitawag ko kamo, apan wala kamo motubag; busa buhaton ko niining balaya nga gitawag pinaagi sa akong ngalan, nga inyong gisaligan, ug niadtong dapita nga gihatag ko kaninyo ug sa inyong mga amahan, sumala sa akong gibuhay sa Shilo. Ug isalikway ko kamo gikan sa akong atubangan, maingon sa akong pagsalikway sa tanan ninyong mga igsoon, bisan sa tibuok kaliwatan ni Ephraim.’”

“Ang Ginoo nagtukod sa taliwala nato ug mga institusyon nga may dakong kahinungdanon, ug kini pagadumalahon, dili sama sa pagdumala sa kalibotanhong mga institusyon, kondili sumala sa kahikayan sa Dios. Kini pagadumalahon nga ang ilang panan-aw natutok lamang sa Iyang himaya, aron sa tanang paagi ang nagakahanawng mga kalag maluwas. Ngadto sa katawhan sa Dios miabot ang mga pagpamatuod sa Espiritu, apan daghan ang wala magtagad sa mga pagbadlong, mga pasidaan, ug mga tambag.”

“‘Pamatia karon kini, O buang nga katawhan, ug walay salabutan; nga adunay mga mata, ug dili makakita; nga adunay mga dalunggan, ug dili makadungog: dili ba kamo mahadlok kanako, nagaingon ang Ginoo? dili ba kamo mokurog sa akong presensya, nga nagbutang sa balas ingon nga utlanan sa dagat pinaagi sa usa ka walay katapusang sugo, aron kini dili makalapas niana: ug bisan pa man ang mga balod niini magpatuyok sa ilang kaugalingon, apan dili sila makadaug; bisan pa man sila modahunog, apan dili gihapon sila makatabok niana?’

Apan kining katawhan adunay masupilon ug masukihong kasingkasing; sila mitalikod ug nanglakaw. Ni mag-ingon man sila sa ilang kasingkasing, Mangahadlok na unta kita sa Ginoo nga atong Dios, nga nagahatag ug ulan, ang nahauna ug ang ulahi, sa iyang panahon: ginatipigan niya alang kanato ang tinudlong mga semana sa pag-ani. Ang inyong mga kasal-anan maoy nagpahilayo niining mga butanga, ug ang inyong mga sala maoy nagdumili sa maayong mga butang gikan kaninyo.... Dili nila hukman ang katungod, ang katungod sa mga ilo, bisan pa niana sila mouswag; ug ang katarungan sa mga kabus dili nila hukman. Dili ba ako moduaw tungod niining mga butanga? nagaingon ang Ginoo; dili ba ang akong kalag manimalus sa usa ka nasud nga sama niini?”

“Mapugos ba ang Ginoo sa pag-ingon, ‘Ayaw pag-ampo alang niining katawohan, ni magpatugbaw ka ug singgit ni pag-ampo alang kanila, ni magpataliwala ka kanako: kay dili ko mamati kanimo’? ‘Busa ang mga ulan gipugngan, ug wala ang ulahing ulan.... Dili ba ikaw sukad niining panahona motawag kanako, Akong Amahan, ikaw mao ang magtutudlo sa akong pagkabatan-on?’” Review and Herald, August 1, 1893.